

иглолистнитѣ. Вървѣхме по долината на рѣка Туле и постепенно се изкачвахме нагоре. Вървѣхмѣ ранния часъ слънцето парѣше силно. Най-после влѣзохмѣ въ зелената тъма на лесовѣтѣ. Трудно вървѣхмѣ. Надвечеръ разпънахмѣ палаткитѣ за нощуване, защото имаше още много пжтъ до мѣстото на гигантитѣ. Тукъ-тамъ край пжтя видѣхмѣ нѣколко отъ тѣзи дървета, при които нашитѣ голѣми джбове биха изглеждали като цвѣтя въ саксии. Робертсонъ каза, че дори и тѣзи живи кули ще ни се сторятъ малки, когато за пръвъ пжтъ видимъ „бащата на горитѣ“.

Къмъ обѣдъ на другия день стигнахмѣ до края на тъмната гора и излѣзохмѣ на открито. Предъ насъ се издигаше къмъ небето едно чудовище, което ни се стори да е отъ другъ свѣтъ. Всички занѣмѣхмѣ отъ смайване. Застанахмѣ като заковани. Седнахмѣ въ мъха и въ високата трева и мълчаливо наблюдавахмѣ бащата на лесовѣтѣ, чийто връхъ се губѣше въ облацитѣ, а стѣблото му, покрито съ лишаи, изглеждаше като зидовѣтѣ на нѣкоя катедрала (църква), проѣдени отъ времето.

Боже мой, помислихъ азъ, преди 4000 хиляди години това е било само една нѣжна зелена фиданка, люляна и сгъвана отъ вѣтъра като житно стѣбло. Когато Моисей се е покачилъ на Синайската планина, това дърво е било на 500 години! Когато Исусъ съ ученицитѣ си е билъ край Генисаретското езеро, това дърво е било на 2000 години и едно отъ най-старитѣ тогавашни сжщества. Когато Колумбъ е открилъ Америка, гигантътъ е билъ вече старецъ и на височина почти колкото сегашната.